

РЕШЕНИЕ

№ 2917

гр. София, 15.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 15.05.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Петрова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Цветанка Паунова

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1847** по описа за **2020** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII от Административно процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. II - ро от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С Решение от 17.04.2019г., постановено по НАХД № 13569/2018г. Софийски районен съд, НО, 22-ри състав е отменил наказателно постановление (НП) № 22-004928/14.06.2018г. на директора на Дирекция „Инспекция по труда“ – С., с което за нарушение на чл. 62, ал. 1 от Кодекса на труда, вр. чл. 1, ал. 2 КТ и на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 414, ал. 3 от КТ, на [фирма], в качеството му на работодател по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на КТ, е наложена имуществена санкция в размер на 2 500 лева. Недоволен от така постановеното решение е останал касаторът, поради което го обжалва.

В касационната жалба се поддържа, че обжалваното решение е постановено в нарушение на материалния закон и съществено нарушение на съдопроизводствените правила и е необосновано, като се излагат подробни правни и фактически доводи в подкрепа на оплакването за допуснатите нарушения. Моли обжалваното решение да бъде отменено.

В с.з., касаторът, редовно уведомен, не изпраща представител.

Ответният, редовно призван за с.з. , не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава становище , за неоснователност на жалбата .

Административен съд – София - град, VI-ти касационен състав, като обсъди посочените в жалбата касационни основания, доводите и становищата на страните, доказателствата по делото, и след като извърши служебно проверка съгласно чл. 218 ал. 2 от АПК, прие за установено следното:

Касационната жалба като подадена от надлежна страна, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК и отговаряща на изискванията на чл. 212 и 213 от АПК, е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е неоснователна, по следните съображения: За да постанови обжалваното решение, Софийски районен съд е приел, че при съставяне на АУАН и на процесното НП не са допуснати съществени процесуални нарушения на разпоредбите на ЗАНН. Първоинстанционният съд е отговорил подробно на наведените доводи от жалбоподателя, които правни съображения се споделят изцяло от касационната инстанция.

Съдът е счел, че административно-наказващият орган неправилно е приложил материалния закон, като е ангажирал административно-наказателната отговорност на [фирма] за извършено нарушение в качеството му на работодател по § 1, т. 1 от ДР на КТ, като не е уредил отношенията при предоставянето на работната сила, като трудови такива с лицето С. Р. С., с което е нарушил чл. 1, ал. 2, във вр. с чл. 62, ал. 1 от КТ, като е приел, че от доказателствата по делото, вкл. и от показанията на извършилата проверка св. И., не се установява по категоричен начин, че на процесната дата лицето С. С. е полагал труд, реализирайки съдържанието на задължението по трудово правоотношение с дружеството, без сключен писмен трудов договор.

Решението е правилно.

Жалбоподателят [фирма] е санкциониран за това, че на 19.09.2018 г. в качеството си на работодател по смисъла на § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на Кодекса на труда е допуснал до работа С. Р. Стефанов, без сключен трудов договор в писмена форма.

Нарушението било констатирано на 15.02.2018г. в обект: бирария, находяща се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма]

Извършеното съставлявало нарушение на чл. 62, ал. 1 във връзка с чл. 1, ал. 2 от Кодекса на труда, за което против жалбоподателя бил съставен АУАН респ. издадено обжалваното НП.

Правилно районният съд е приел, че не е установено по безспорен начин, че между С. С. и [фирма] са били уговорени съществени елементи на трудовото правоотношение. Правно обосновано е становището на първостепенния съд, че след като трудов договор изобщо не е сключван, нито към датата на проверката, нито след това, не би могло да се приеме, че страните по същия договор са направили конкретно волеизявление за възникване на трудово правоотношение към датата на проверката. Такова твърдение не се съдържа нито в обясненията на св. И. по делото, нито в разпита на св. С.. С оглед констатираното в съдебното производство, посредством разпита на св. С. и св. Б. С. – служител в дружеството, че се касае за интервю за приемане на работа, което не е предпоставка за сключване на трудов договор, както и липса на доказателства за обратното, то факта на нарушението е останал недоказан в проведеното съдебно производство.

При постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения

на процесуалните правила. Районният съд правилно и точно е издирил приложимите правни норми и правилно е констатирал, че в проведеното административно-наказателно производство са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила и материалния закон.

Извършвайки своята проверка в рамките на приетите за установени от предходната съдебна инстанция факти и обстоятелства от кръга на подлежащите на доказване, настоящата инстанция приема, че доводите на касационния жалбоподател не се подкрепят от доказателствата по делото и релевираните в жалбата отменителни основания не са налице.

След извършената касационна проверка по чл.218, ал.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН тази инстанция не констатира сочените в касационната жалба пороци на обжалваното решение. В рамките на дължимата се по чл.218, ал.2 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН служебна проверка намира същото за валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В отсъствието на отменителни основания по чл.348, т.1, т.1 – 2 НПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, касационната жалба следва да се отхвърли, като оспореното с нея решение бъде оставено в сила съгласно чл.221, ал.2, пр.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН.

Водим от горното, Административен съд София – град, VI-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 17.04.2019г., постановено по НАХД № 13569/2018г. Софийски районен съд, НО, 22-ри състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: